

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Indledning.

Efter lovforslaget forhøjes beløbsrammen i lov nr. 458 af 17. september 1975 om statsgaranti for driftslån til væksthushgartnerier m.m. fra 50 mill. kr. til 100 mill. kr. Endvidere foreslås, at statens garantiforpligtelse efter loven ændres fra tabskaution til selvskyldnerkaution, samt at den gældende begrænsning af garantiforpligtelsen ændres fra 50 til 80 pct.

2. Baggrund.

Som led i en række foranstaltninger til at lette gennemførelse af en omstillings- og tilpasningsproces i erhvervslivet blev der ved lov nr. 458 af 17. september 1975 givet hjemmel til at yde statsgaranti for driftslån til væksthushgartnerier m.m.

Der henvises til folketingstidende 1974-75: sp. 7570, 7594, 7757, 7924 og C 887.

I henhold til loven kan der inden for en beløbsramme på 50 mill. kr. ydes statsgaranti for lån til driftsformål i produktionsvirksomheder inden for væksthushgartneri, planteskoledrift og champignongartneri med henblik på omstilling til nye produkter og produktionsmetoder eller nye markeder.

Lånet skal optages i pengeinstitutter her i landet til almindelig rente, og det garanterede lånebeløb kan ikke overstige 200.000 kr. Lånet skal være afdragsfrit i det første år, og renten skal i dette år tilskrives lånets hovedstol. Garantien kan ikke udstrækkes til mere end 6 år fra datoen for lånets optagelse.

Garantien er en tabskaution, således at staten påtager sig at dække halvdelen af det tab, långiveren vil lide, såfremt det garanterede lånebeløb ikke indfries.

De nærmere regler for samarbejdet mellem pengeinstitutterne og den statslige administration af loven er fastsat i en rammeaftale.

Der er efter loven kun ydet 26 garantier for et samlet lånebeløb på 2.048.375 kr.

Pr. 26. november 1980 resterede 15 garantier med et samlet lånebeløb på 706.575 kr.

Statens garantiforpligtelse har medført tab i 6 sager, svarende til en udgift for statskassen på 485.736 kr.

3. Behovet for en ændret garantiordning.

Det er regeringens opfattelse, at der, uanset den begrænsede anvendelse af den eksisterende ordning, er et behov for garantier for driftslån til det omhandlede formål, men at ordningen for at fungere på en fyldestgørende måde bør ændres.

I stedet for den gældende ordning med tabskaution foreslås derfor, at statens garanti ydes som selvskyldnerkaution (forslagets § 1, nr. 3). Herved undgås, at långiveren for at kunne gøre krav gældende (over for staten) skal gennemføre udtømmende retsforfølgning over for låntageren.

Erhvervet har frem til 1978 ved investeringer i energibesparende foranstaltninger og omlægninger samt ved en stigende omsætning i væsentlig grad formået at tilpasse sig de højere energipriser. Omsætningsfremgangen er imidlertid stagneret i 1979, samtidig med at energiomkostningerne er mere end fordoblet inden for de sidste par år. Dette betyder, at det relative fald i erhvervets driftsresultater i 1979 må antages at fortsætte i 1980 med deraf følgende likviditetsproblemer samt forøget behov for omstillinger.

På baggrund af foreløbige opgørelser for udviklingen i 1980 skønnes det, at problemerne ikke mindst vil vedrøre produkter som grøntsager og blomster. Dette begrundet et behov for driftskapital til omstilling til mere effektive produktionsmetoder og andre og mere rentable kulturer.

Erhvervets prisfastsættelse er i vid udstrækning baseret på forhold inden for EF-området. Ved lovens behandling blev det fremhævet, at konkurrenceforholdene inden for EF-området var præget af landenes forskellige produktionsbetingelser, herunder at enkelte lande havde etableret specielt gunstige produktionsforhold ved nedsættelse af prisen på brændsel leveret til erhvervet.

Disse forhold gør sig stadig gældende i konkurrencen mellem EF-landene og får stigende betydning på grund af udviklingen i prisen på brændsel.